ศึกษาความหลากหลายของชนิคพันธุ์ไม้ ลักษณะคินและการสะสมคาร์บอนในป่า 5 ชนิค บริเวณอุทยานแห่งชาติคอยสุเทพ-ปุย จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ ป่าคิบแล้ง ป่าสนและป่าคิบเขา ใช้แปลงสุมตัวอย่างทั้งหมด 45 แปลง ขนาด 40 x 40 เมตร จำนวน 10 แปลง ต่อป่าหนึ่งชนิค ยกเว้นป่าคิบแล้งใช้ 5 แปลง เก็บข้อมูลพันธุ์ไม้ในแต่ละแปลงโดยวัดเส้นรอบวงลำ คันที่ความสูง 1.3 เมตร จากพื้นดิน ประมาณค่าความสูงและขนาดทรงพุ่มของพันธุ์ไม้ทุกคันที่มี ความสูง 1.5 เมตร ขึ้นไป เก็บตัวอย่างคินป่าเต็งรัง 3 หลุม ในแปลงที่มีระดับความสูงของพื้นที่ แตกต่างกัน ป่าชนิคอื่นเก็บจำนวน 1 หลุม หลุมคินมีความกว้าง 1.5 เมตร และลึกตามความลึกของ คิน ศึกษาลักษณะชั้นดินและชนิดคิน เก็บตัวอย่างคินที่ความลึก 0-5, 5-10, 10-20, 20-30, 30-40, 40-60, 60-80, 80-100 เซนติเมตร หรือลึกมากกว่า นำตัวอย่างดินไปวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพและ เคมีในห้องปฏิบัติการ

ชนิคพันธุ์ไม้ที่พบในป่าเค็งรัง เบญจพรรณ คิบแถ้ง สนและคิบเขา มีจำนวน 101 ชนิค (72 สกุล 44 วงศ์), 103 ชนิค (75 สกุล 38 วงศ์), 151 ชนิค (118 สกุล 57 วงศ์), 120 ชนิค (88 สกุล 44 วงศ์) และ 188 ชนิค (124 สกุล 57 วงศ์) ตามลำคับ พันธุ์ไม้ที่ไม่สามารถจำแนกชนิคได้ในป่าเบญจ

พรรณ คิบแล้ง สนและคิบเขา มี 3, 7, 3 และ 32 ชนิด ตามลำคับ พบจำนวนชนิดพันธุ์ ไม้น้อยในป่า เต็งรั้งและเบญจพรรณ ปานกลางในป่าสนและคิบแล้ง และมากที่สุดในป่าคิบเขา

ความหนาแน่นเฉลี่ยของพันธุ์ไม้ในป่าเต็งรัง เบญจพรรณ คิบแล้ง สนและคิบเขา เท่ากับ 536.4, 186.5, 527.8, 533.5 และ 548.8 คั้นต่อไร่ ตามลำคับ มีพื้นที่หน้าตัดลำคันรวม 3.25, 3.23, 7.10, 4.81 และ 5.32 ตารางเมตรต่อไร่ คัชนีความหลากหลายของชนิคพันธุ์ไม้ (SWI) มีค่า 4.45, 5.08, 6.13, 5.13 และ 6.10 และมีคัชนีบ่งชี้สภาพป่า (FCI) เท่ากับ 50.51, 60.64, 68.52, 52.68 และ 82.22

พันธุ์ใม้เค่นในป่าเต็งรัง คือ พลวง เต็ง รังและเหียง มีความหนาแน่น 62.4, 36.0, 30.1 และ 28.3 คันต่อไร่ ตามลำคับ ป่าเบญจพรรณมีพันธุ์ไม้เค่น ได้แก่ ตะแบกเปลือกบาง ตะแบกเลือด สัก แคงและประคู่ (18.2, 10.6, 9.4, 8.7 และ 7.3 คันต่อไร่) มีไผ่ชางและไผ่บงขึ้นอยู่หนาแน่น (29.9 และ 11.4 กอต่อไร่) ป่าคิบแล้งมีพันธุ์ไม้เค่น ได้แก่ ยางแคงและก่อพวง (9.8 และ 17.4 คันต่อไร่) มี ไผ่ไร่และไผ่บงขึ้นอยู่ปะปนบ้าง (5.4 และ 3.8 กอต่อไร่) พันธุ์ไม้เค่นในป่าสน คือ สนสามใบ ก่อ หม่น ก่อเคือยและก่อแป็น (42.8, 40.7, 38.1 และ 35.9 ต้นต่อไร่) ป่าคิบเขามีพันธุ์ไม้เค่น ได้แก่ ก่อ เคือย ก่อหมาก ทะโล้และก่อแป็น (74.1, 15.4, 15.3 และ 10.0 ต้นต่อไร่)

ลักษณะดินมีความแตกต่างไปตามชนิดของป่าไม้ ดินป่าเต็งรังผันแปรจากดินตื้นถึงถึกปาน กลาง ในอันดับดินอัลทิชอลส์ อันดับย่อย Ustalts ดินป่าเบญจพรรณลึกปานกลางและเริ่มมีการ พัฒนาตัวของชั้นดินบ้าง อันดับดินอินเซปทิชอลส์ อันดับย่อย Ustepts ป่าดิบแล้ง ป่าสนและป่าดิบ เขามีดินลึกและความชื้นสูง อันดับดินอัลทิชอลส์ อันดับย่อย Udults

คินชั้นบนป่าเต็งรังมีเนื้อหยาบถึงร่วนเนื้อละเอียดปานกลาง คินชั้นล่างเป็นคินร่วนเนื้อ ละเอียดปานกลางถึงคินเนื้อละเอียด คินชั้นบนป่าเบญจพรรณมีเนื้อหยาบและชั้นล่างเป็นคินร่วน เนื้อละเอียดปานกลาง ในป่าคิบแล้ง คินชั้นบนเป็นคินร่วนเนื้อปานกลางถึงคินร่วนเนื้อละเอียดปาน กลางและชั้นล่างเป็นคินเหนียว คินชั้นบนป่าสนเป็นคินร่วนเนื้อละเอียดปานกลางและคินเหนียวใน ชั้นล่าง คินชั้นบนป่าคิบเขาเป็นคินร่วนเนื้อหยาบปานกลางถึงคินร่วนเนื้อละเอียดปานกลางและชั้น ล่างเป็นคินเหนียว คินป่าเต็งรังและคิบเขามีคินเหนียวมากในชั้นคินล่าง ขณะที่คินป่าคิบแล้งและ สนมีคินเหนียวมากตลอดชั้นคิน

ความหนาแน่นรวมของดินป่าเต็งรังค่อนข้างต่ำในดินชั้นบนและค่อนข้างสูงในดินชั้นถ่าง คินชั้นบนป่าเบญจพรรณมีความหนาแน่นต่ำและค่อนข้างต่ำถึงปานกลางในดินชั้นถ่าง ดินชั้นบนป่า คิบแล้งมีความหนาแน่นต่ำมากและต่ำในดินชั้นถ่าง คินป่าสนและคิบเขามีความหนาแน่นต่ำมากถึง ต่ำในดินชั้นบนและต่ำถึงค่อนข้างต่ำในดินชั้นถ่าง

ปฏิกิริยาคินในคินชั้นบนป่าเห็งรังเป็นกรครุนแรงมากถึงรุนแรงมากที่สุด คินชั้นถ่างเป็น กรคจัดมากถึงกรครุนแรงมาก คินชั้นบนป่าเบญจพรรณเป็นกรครุนแรงมาก คินชั้นถ่างเป็นกรคจัด ถึงจัดมาก คินชั้นบนป่าดิบแถ้งเป็นกรคจัดมากถึงรุนแรงมาก คินชั้นถ่างเป็นกรคจัดถึงจัดมาก ขณะที่ป่าสนและป่าดิบเขา คินชั้นบนเป็นกรครุนแรงมาก คินชั้นถ่างเป็นกรคจัดมาก

ปริมาณอินทรียวัตถุในคินป่าไม้มีมากในคินชั้นบนและลดลงในคินชั้นถ่าง ในคินชั้นบน นั้นพบว่า ป่าเต็งรังมีค่าต่ำถึงค่อนข้างสูง ป่าเบญจพรรณมีค่าค่อนข้างสูงถึงสูงมาก ป่าคิบแล้ง สน และคิบเขามีค่าสูงถึงสูงมาก ปริมาณอินทรียวัตถุที่สะสมในชั้นคินของป่าเต็งรัง เบญจพรรณ คิบ แล้ง สนและคิบเขา มีค่า 117.22, 235.47, 239.68, 212.42 และ 229.36 เมกกะกรัมต่อเฮกแตร์ ตามลำคับ ปริมาณ ในโตรเจนมีแนวโน้มเช่นเคียวกับอินทรียวัตถุ

ปริมาณชาตุอาหารที่สามารถสกัดได้ พบว่าดินในป่าทั้ง 5 ชนิด มีฟอสฟอรัส แคลเซียม และโซเดียม ในระดับค่ำถึงต่ำมาก ป่าเต็งรังมีโพแทสเซียมปานกลางถึงสูงมาก ป่าเบญจพรรณมีค่า ปานกลางถึงสูง ป่าดิบแล้งมีค่าค่ำ ป่าสนมีค่าต่ำมากถึงปานกลางและป่าดิบเขามีค่าสูง แมกนีเซียม ในดินส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก แต่ป่าเบญจพรรณมีค่าปานกลาง

การสะสมคาร์บอนในระบบนิเวศปาเด็งรั้ง เบญจพรรณ คิบแล้ง สนและคิบเขา มีค่า 127.07, 216.89, 375.36, 233.56 และ 281.77 เมกกะกรัมต่อเฮกแตร์ ตามลำดับ แยกเป็นการสะสม ในมวลชีวภาพ 59.08, 80.32, 236.35, 110.36 และ 148.74 เมกกะกรัมต่อเฮกแตร์ และการสะสมใน คิน 67.99, 136.57, 139.01, 123.20 และ 133.03 เมกกะกรัมต่อเฮกแตร์ การสะสมคาร์บอนในระบบ นิเวศป่าคิบแล้งมีมากกว่าป่าชนิคอื่นและต่ำที่สุดในป่าเต็งรัง

229340

Plant species diversity, soil characteristics and carbon accumulation in five forests at Doi Suthep-Pui national park, Chiang Mai province, was studied including dry dipterocarp (DDF), mixed deciduous (MDF), dry evergreen (DEF), pine (PF) and montane forests (MF). Fifty-five sampling plots of size 40 x 40 meters in size were used. Ten plots were used for each forest by a stratified random sampling, except five plots for DEF. All trees with height ≥ 1.5 meters were measured for girth at breast height (1.3 meters above ground) and estimated of tree height and crown width. Seven soil pits were made, three for DDF and one each for the others. Each pit had 1.5 meters width and 1.6 meters depth or depending on soil depth. Soil samples were corrected from the depth of 0-5, 5-10, 10-20, 20-30, 30-40, 40-60, 60-80, 80-100 centimetres or deeper. The samples were later analyzed for physical and chemical properties in laboratory.

Species richness of plant in DDF, MDF, DEF, PF and MF were 101 species (72 genus 44 families), 103 species (75 genus 38 families), 151 species (118 genus 57 families), 120 species (88 genus 44 families) and 188 species (124 genus 57 families), respectively. Unidentified species

in MDF, DEF, PF and MF were in order of 3, 7, 3 and 32 plants. They were lower in DDF and MDF, intermediate in DEF and PF, and the highest in MF.

DDF, MDF, DEF, PF and MF had different characteristics; tree densities: 536.4, 186.5, 527.8, 533.5 and 548.8 trees/rai; stem basal areas: 3.25, 3.23, 7.10, 4.81 and 5.32 square meters/rai; species diversity indexes (SWI): 4.45, 5.08, 6.13, 5.13 and 6.10 and forest condition indexes (FCI): 50.51, 60.64, 68.52, 52.68 and 82.22, respectively.

Dominant tree species in DDF were Dipterocarpus tuberculatus, Shorea obtusa, S. siamensis and D. obtusifolius with densities of 62.4, 36.0, 30.1 and 28.3 trees/rai, respectively. MDF consisted of Lagerstroemia duperreana, Terminalia mucronata, Tectona grandis, Xylia xylocarpa and Pterocarpus macrocarpus (18.2, 10.6, 9.4, 8.7 and 7.3 trees/rai) and some Bambusa membranacea and B. nutans (29.9 and 11.4 clumps/rai). Those in DEF included D. turbinatus, Lithocarpus fenestratus (9.8 and 17.4 trees/rai) and some Gigantochloa albociliata and B. nutans (5.4 and 3.8 clumps/rai). Pinus kesiya, L. elegans, Castanopsis acuminatissima and C. diversifolia were dominated in PF (42.8, 40.7, 38.1 and 35.9 trees/rai), whereas MF were C. acuminatissima, Quercus brandisiana, Schima wallichii and C. diversifolia (74.1, 15.4, 15.3 and 10.0 trees/rai).

Soil characteristics were different among the forests. DDF soils varied from shallow to moderately deep, and were classified in Order Ultisols, Suborder Ustults. MDF soil was moderately deep and had some developing profile. It was in Order Inceptisols, Suborder Ustepts. DEF, PF and MF had deep soil with high organic matter. They were in Order Ultisols, Suborder Udults.

Texture of DDF upper soils were coarse to medium-textured loam whereas subsoils were medium-textured loam to fine. MDF upper soil had coarse texture and medium-textured loam in subsoil. DEF upper soil had medium-textured loam to moderately fine-textured loam and fine texture in subsoil. PF upper soil had moderately fine-textured loam and fine texture in subsoil. MF upper soil was moderately coarse-textured to moderately fine-textured loam and fine texture in subsoil. Clay contents were high in subsoils of DDF and MF. They were high throughout soil profiles of DEF and PF.

Bulk density was moderately low in DDF upper soils and moderately high in subsoil. It was low in MDF upper soil and moderately low to medium in subsoil. DEF upper soil had very low and low density in subsoil. Very low to low densities in upper soils and low to moderately low in subsoils were observed in PF and MF.

DDF upper soils were extremely to ultra acid whereas subsoils were very strongly to extremely acid. It was extremely acid in MDF upper soil and strongly to very strongly acid in subsoil. DEF upper soil was very strongly to extremely acid and strongly to very strongly acid in subsoil. Extremely acid in upper soil and very strongly acid in subsoil were found in PF and MF.

Organic matter contents in these forest soils were high in upper soil and lower in subsoils. In upper soils, they were different among forests; DDF: low to moderately high; MDF; moderately high to very high; DEF, PF and MF: high to very high. Organic matter accumulations in DDF, MDF, DEF, PF and MF were 117.22, 235.47, 239.68, 212.42 and 229.36 Mg/ha, respectively. Nitrogen contents and accumulations varied in similar trend as organic matter.

For extractable nutrients in these five forests, phosphorus, calcium and sodium were low to very low. Potassium in the soils was varied; DDF, medium to very high; MDF, medium to high; DEF, low; PF, very low to medium and MF, high. Most soils contained low to very low contents. It was medium in MDF soil.

Amounts of carbon accumulated in soil profiles of DDF, MDF, DEF, PF and MF were 127.07, 216.89, 375.36, 233.56 and 281.77 Mg/ha, respectively. Carbon accumulation in there biomass were calculated as 59.08, 80.32, 236.35, 110.36 and 148.74 Mg/ha, where as those amounts in there soils were in the order of 67.99, 136.57, 139.01, 123.20 and 133.03 Mg/ha. Carbon accumulation was the highest in DEF ecosystem and the lowest in DDF.